

12. NAVADNA NEDELJA

Prvo berilo: *Bog je določil meje naravnim zakonom*
Job 38,1.8-11

Berilo iz Jobove knjige.

Tedaj je Gospod iz viharja spregovoril Jobu in rekel:
»Kdo je zaprl morje z vrati,
ko je izbruhnilo in ušlo iz materinega naročja;
ko sem mu dal za oblačilo meglice,
za njegove plenice temne oblake,
ko sem nasipal proti njemu svojo mejo,
mu postavil zapah in vrata
ter rekel: »Do sem pojdeš, naprej pa ne,
tu bo obstala moč tvojih valov!« ?«

To je Božja beseda.

Spev z odpevom
Ps 107,23-26.28-31 (R 1a)

Odpev: Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober.
ali: Aleluja.

Tisti, ki so z ladjami odpluli na morje,
da bi trgovali na širnem vodovju,
ti so videli Gospodova dela
in njegove čudeže na globokem morju. *Odpev.*

Rekel je in je vzdignil veter,
nevihto, ki je visoko dvignila valove.
Vzpenjali so se do neba, spuščali do brezen,
njihova duša je v nesreči drhtela. *Odpev.*

V svoji stiski so vpili h Gospodu,
iz njihovih nadlog jih je izpeljal.
Vihar je spremenil v tišino,
utihnilo so valovi. *Odpev.*

Razveselili so se, da se je vihar pomiril,
pripluli so v pristanišče, kamor so želeli.
Naj se zahvaljujejo Gospodu za njegovo dobroto,
za njegova čudovita dela v blagor človeškim sinovom. *Odpev.*

Drugo berilo: Vse je novo v Kristusu
2 Kor 5,14-17

Berilo iz drugega pisma apostola Pavla Korinčanom.

Bratje in sestre,
Kristusova ljubezen nas je privedla do tega,
da smo presodili takole:
eden je umrl za vse in zato so umrli vsi.
Za vse pa je Kristus umrl zato,
da tisti, ki živijo, ne bi živeli več zase,
ampak za tistega, ki je zanje umrl in vstal.
Zato odslej nikogar več ne poznamo po mesu.
Čeprav smo Kristusa poznali po mesu,
ga zdaj ne poznamo več tako.
Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev.
Staro je minilo.
Glejte, nastalo je novo.

Poslušali smo Božjo besedo.

Aleluja Lk 7,16

Aleluja. Velik prerok je vstal med nami.
Bog je obiskal svoje ljudstvo. Aleluja.

‡ Iz svetega evangelija po Marku.

**Ko se je tisti dan zvečerilo,
je rekel Jezus svojim učencem:
»Prepeljimo se na drugo stran!«
Ko so odslovili množico,
so ga vzeli s seboj v čolnu, v katerem je bil.
Tudi drugi čolni so pluli z njim.
Nastal je velik vihar in valovi so pljuskali v čoln,
tako da je bil že poln vode.
On pa je bil na krmi in je spal na blazini.
Zbudili so ga in mu rekli:
»Učitelj, ti ni mar, da se potapljamo?«
In vstal je, zaprétel vetru in rekel morju:
»Utihni! Molči!«
In veter se je polegel in nastala je globoka tišina.
Njim pa je rekel:
»Kaj ste strahopetni? Ali še nimate vere?«
Prevzel jih je velik strah in spraševali so se:
»Kdo neki je ta, da sta mu pokorna celo veter in
morje?«**

Kristusov evangelij.